

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0089/2013

25.3.2013

RAPORT

referitor la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de
cumpărare
(2012/2262(INI))

Comisia pentru afaceri juridice

Raportor: Klaus-Heiner Lehne

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	8
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	10
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	13

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare (2012/2262(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare¹,
 - având în vedere cel de-al doilea raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare (COM(2012)0347),
 - având în vedere studiul (extern) comandat de Comisie referitor la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare²,
 - având în vedere raportul privind implementarea Directivei privind ofertele publice de cumpărare din 21 februarie 2007³,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0089/2013),
- A. întrucât Directiva privind ofertele publice de cumpărare (Directiva) oferă orientări minimale care garantează transparența și securitatea juridică a derulării unei oferte publice de cumpărare și conferă acționarilor, angajaților și altor părți interesate drepturi în materie de informare;
- B. întrucât mai multe state membre au în vedere sau au introdus deja modificări ale normelor lor naționale armonizate privind ofertele publice de cumpărare cu scopul de a mări transparența pieței de capital și a întări drepturile companiei vizate și a părților afectate ale acesteia;
- C. întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât în mai multe cauze că menținerea de către un stat membru a unor drepturi speciale în cadrul unei companii private trebuie în general considerată ca o limitare a liberei circulații a capitalului și nu poate fi justificată decât în împrejurări limitate în mod corespunzător⁴;
- D. întrucât autoritățile naționale competente sunt responsabile cu supravegherea publică a ofertelor publice de cumpărare;

¹ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

² Studiu extern referitor la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare, efectuat de Marccus Partners pentru Comisie, disponibil la:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/takeoverbids/study/study_en.pdf.

³ Document de lucru al serviciilor Comisiei [SEC(2007) 268].

⁴ A se vedea, de exemplu, Cauza C-171/08, Comisia/Portugalia [2010] Rep. I-6817.

- E. întrucât articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010⁵ stipulează că Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) ia, la rândul său, măsuri corespunzătoare în contextul ofertelor publice de cumpărare; întrucât AEVMP a creat o rețea de autorități competente, despre care se presupune că își intensifică colaborarea în contextul ofertelor publice de cumpărare transfrontaliere;
1. consideră că directiva este o parte importantă a acquis-ului UE în domeniul legislației societăților comerciale, care depășește cadrul simplei promovări a integrării și armonizării în continuare a piețelor de capital din UE;
 2. subliniază faptul că efectele directivei nu sunt limitate la dispozițiile principale privind ofertele publice de cumpărare, ci trebuie evaluate în contextul mai larg al legislației societăților comerciale, care cuprinde guvernanta corporatistă, legea piețelor de capital și, de asemenea, legislația muncii;
 3. reamintește că obiectivele directivei, îndeosebi asigurarea unui mediu concurențial echitabil pentru ofertele publice de cumpărare protejând, totodată, interesele acționarilor, angajaților și ale altor părți afectate, sunt pietre de temelie esențiale pentru o bună funcționare a pieței de control corporativ;
 4. ia act de concluzia Comisiei potrivit căreia directiva funcționează în mod satisfăcător și confirmă concluziile studiului extern care relevă că directiva a îmbunătățit funcționarea pieței de control corporativ; remarcă totuși, cu îngrijorare, nemulțumirea reprezentanților angajaților exprimată în studiul extern în legătură cu protecția drepturilor angajaților și îi solicită Comisiei să intensifice dialogul cu reprezentanții angajaților pe marginea modului în care pot fi mai bine abordate chestiunile urgente;

Condiții de concurență echitabile

5. subliniază faptul că directiva asigură condiții de concurență echitabile pentru ofertele publice de cumpărare și consideră că, pe termen lung, ar putea fi avute în vedere mai multe îmbunătățiri pentru a cimenta acest mediu concurențial echitabil.
6. respectă competența statelor membre de a introduce măsuri suplimentare mai stricte decât cerințele directivei, atâta timp cât sunt respectate obiectivele generale ale directivei;
7. remarcă, în acest context, că unele state membre au reacționat recent la evoluțiile de pe propriile piețe de control corporativ prin introducerea unor dispoziții suplimentare în ceea ce privește derularea ofertelor publice de cumpărare, precum norma „put-up or shut up” introdusă de Grupul privind preluările de companii din Regatul Unit care urmărește să clarifice dacă o ofertă publică de cumpărare trebuie lansată („put-up”) sau nu („shut-up”) în situațiile în care nu este clar dacă ofertantul dorește cu adevărat să înainteze o ofertă pentru compania vizată;

Supraveghere

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

8. salută eforturile AEVMP de a intensifica colaborarea între autoritățile naționale în contextul ofertelor publice de cumpărare prin intermediul Takeover Bids Network (Rețeaua ofertelor publice de cumpărare);
9. consideră totuși că nu este necesar să se asigure supravegherea ofertelor publice de cumpărare la nivelul UE, întrucât legea privind ofertele publice de cumpărare nu se limitează la legislația privind piețele de capital, ci este incorporată în legislația națională privind societățile comerciale; subliniază faptul că autoritățile naționale competente ar trebui să rămână responsabile cu supravegherea publică a ofertelor publice de cumpărare;

Soluționarea problemelor nou apărute

10. salută observațiile și concluziile Comisiei în legătură cu problemele nou apărute, identificate cu ocazia revizuirii directivei, și relevă faptul că reprezentanții mediului academic și ai mediului de afaceri au identificat la rândul lor alte aspecte⁶;

Conceptul „acțiunilor concertate”

11. consideră conceptul „acțiunilor concertate” esențial pentru calcularea pragului care declanșează lansarea unei oferte obligatorii și este conștient de faptul că statele membre au transpus definiția din directivă în mod diferit; consideră totuși că a aborda modificările conceptului de „acțiune concertată” exclusiv în directivă nu ar fi de natură să întărească securitatea juridică, întrucât acest concept este relevant și pentru alte calcule necesare în temeiul legislației UE în domeniul societăților comerciale; de aceea, sugerează efectuarea unei analize mai detaliate, pentru a identifica mijloacele posibile prin care conceptul „acțiunilor concertate” ar putea fi clarificat și armonizat mai bine;
12. așteaptă, în acest scop, planul de acțiune al Comisiei în domeniul legislației societăților comerciale, prilej cu care ar trebui abordată această chestiune, și susține afirmația Comisiei, conform căreia capacitatea autorităților naționale de a obliga părțile care acționează concertat și urmăresc preluarea pachetului de control să accepte consecințele legale ale acțiunii lor concertate nu ar trebui limitată în niciun fel;⁷;

Derogări naționale de la regula ofertei obligatorii

13. subliniază faptul că regula ofertei obligatorii este o dispoziție esențială pentru protecția acționarilor minoritari și ia act de rezultatele studiului extern potrivit căruia toate statele membre permit excepții de la această regulă; este conștient de faptul că aceste derogări sunt adesea utilizate pentru a proteja interesele acționarilor care dețin cota de control (de exemplu, pentru a împiedica o schimbare reală în ceea ce privește controlul), ale creditorilor (de exemplu, atunci când aceștia au acordat împrumuturi) și ale altor părți interesate (de exemplu, pentru a echilibra drepturile acționarilor și ale altor părți interesate); susține intenția Comisiei de a strânge mai multe informații pentru a stabili dacă folosirea pe scară largă a derogărilor contravine protecției acționarilor minoritari;

⁶ A se vedea, de exemplu, studiul Freshfields Bruckhaus Deringer, Reforma directivei UE privind ofertele publice de cumpărare și a legislației germane în domeniul ofertelor publice de cumpărare, 14 noiembrie 2011, disponibil în limba engleză la:

http://www.freshfields.com/uploadedFiles/SiteWide/Knowledge/Reform_Eu_Takeover%20directive_31663.pdf.

⁷ Raport al Comisiei referitor la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare, p. 9.

14. subliniază, de asemenea, că regula ofertei obligatorii permite acționarilor minoritari, în cazul modificării situației controlului, să primească prima plătită pentru pachetul de control și remarcă faptul că directiva reglementează doar prețul unei oferte obligatorii (adică prețul echitabil), dar nu și pe cel al unei oferte voluntare; remarcă, în special, că directiva prevede o derogare de la obligația de a lansa o ofertă obligatorie în cazul în care, după o ofertă voluntară inițială, pragul de control a fost atins, cu rezultatul că ofertantul își poate mări ulterior participația la compania vizată prin intermediul unei cumpărări normale de acțiuni (așa numitul „creeping-in”); notează și faptul că, în asemenea cazuri, unele state membre au introdus obligația unei a doua oferte obligatorii, potrivit căreia o doua ofertă este necesară dacă s-a produs o anumită creștere (de exemplu, 3%) într-o anumită perioadă de timp (de exemplu, 12 luni) între două praguri specificate (de exemplu, între 30% și 50%);
15. consideră că pragurile de notificare prevăzute la articolul 9 din Directiva 2004/109/CE⁸ (Directiva privind transparența, aflată în curs de revizuire) asigură un nivel ridicat de transparență în privința proprietății și permite detectarea din timp a achizițiilor „pe furiș” (creeping-in); consideră că autoritățile naționale competente ar trebui să descurajeze tehnicile menite să eludeze regula ofertei obligatorii pentru a evita, astfel, să plătească prima de control acționarilor minoritari;

Neutralitatea echipei de conducere

16. ia act de faptul că norma privind neutralitatea echipei de conducere a fost transpusă de majoritatea statelor membre, în vreme ce doar un număr foarte limitat de state membre a transpus norma neutralizării restricțiilor care neutralizează restricțiile premergătoare ofertei publice; este conștient de faptul că în statele membre există încă atât restricții premergătoare (de exemplu, structurile piramidale sau acțiunile privilegiate), cât și restricții ulterioare ofertei publice (de exemplu, contraofertele mai avantajoase sau creșterea nivelului de îndatorare) și că, în același timp, se pare că există suficiente mijloace pentru a neutraliza astfel de mecanisme restrictive; cu toate acestea, consideră că, în conformitate cu principiile generale de drept societar, organul administrativ al societății care face obiectul ofertei ar trebui să țină seama de sustenabilitatea pe termen lung a societății și al părților interesate și să acționeze în acest sens;

Drepturile angajaților într-o situație de preluare

17. subliniază faptul că directiva prevede, pur și simplu, ca angajaților să li se pună la dispoziție informații, îndeosebi în legătură cu intențiile ofertantului în privința companiei vizate și cu planurile de viitor în privința locurilor de muncă, inclusiv cele legate de orice modificare substanțială a condițiilor de muncă, dar că nu este prevăzut niciun drept la consultare;
18. subliniază faptul că problema modalității de consolidare a drepturilor lucrătorilor mai trebuie încă analizată de urgență, luându-se în considerare și acquis-ul, inclusiv Directiva

⁸ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE

2001/23/CE⁹ și Directiva 2002/14/CE¹⁰;

19. insistă asupra necesității ca dispozițiile pertinente ale directivei privind drepturile lucrătorilor să fie aplicate efectiv și, dacă este necesar, să fie puse în executare în mod corespunzător;

Oferte publice de cumpărare pe fondul recesiunii economice

20. reamintește că, în conformitate cu articolul 21 din directivă, dispozițiile sale trebuiau transpuse în legislația națională până la 20 mai 2006 și constată că, potrivit studiului extern, cele mai multe dintre statele membre au transpus directiva între 2006 și 2007¹¹;
21. subliniază faptul că perioada de transpunere a directivei coincide cu începutul crizei financiare, care ulterior s-a transformat într-o criză economică și o criză a datoriilor și că activitățile de preluare sunt legate strâns de evoluțiile financiare și economice atât din interiorul, cât și din afara Europei;
22. subliniază faptul că, în conformitate cu studiul extern, activitățile de preluare au înregistrat un declin dramatic după data transunerii directivei ca urmare a crizei, inclusiv în Regatul Unit, unde activitățile de pe piața de control corporativ sunt în mod tradițional mai concentrate decât în restul Uniunii;
23. este de părere că, deoarece piața de control corporativ s-a redus constant în această perioadă de criză financiară, evaluarea oportunității și amplitudinii măsurilor de armonizare care ar trebui introduse cu privire la ofertele publice de cumpărare ar fi distorsionată;
24. de aceea, îi solicită Comisiei să monitorizeze în continuare îndeaproape evoluțiile de pe piața de control corporativ și să întocmească o nouă evaluare a aplicării directivei în momentul în care activitățile de preluare revin la un volum mai apropiat de normal;

o

o o

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

⁹ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități

¹⁰ Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană

¹¹ A se vedea p. 284 și mai în general p. 58 și următoarele din studiul extern.

EXPUNERE DE MOTIVE

Raportorul reamintește că, după decenii de încercări eșuate, directiva a fost în cele din urmă adoptată de Parlamentul European la sfârșitul lui 2003 în a doua lectură și publicată în Jurnalul Oficial în aprilie 2004. Statele membre au avut timp până în mai 2006 să transpună dispozițiile directivei în legislațiile lor naționale.

Raportorul apreciază că statele membre au transpus dispozițiile directivei și consideră că aceasta demonstrează că a fost și este nevoie de norme armonizate referitoare la ofertele publice de cumpărare în Europa.

Raportorul și-a exprimat opinia în legătură cu diferite aspecte menționate în raportul Comisiei privind aplicarea directivei, care în niciun caz nu poate fi considerat exhaustiv în contextul ofertelor de cumpărare complexe. Într-adevăr, unele date prezentate de Comisie și de studiul extern indică faptul că se au în continuare în vedere măsuri suplimentare în direcția armonizării la nivelul UE.

Cu toate acestea, pe fondul evoluțiilor financiare și economice din ultimii ani este greu, dacă nu imposibil să se evalueze în mod corespunzător impactul aplicării directivei. Criza financiară începută în 2007 a lovit toate piețele europene. În ciuda unui întreg pachet de măsuri de stabilizare și redresare economică criza s-a accentuat, Europa fiind încă împotmolită într-o criză economică, a pieței de capital și a datoriei. Piața europeană de control corporativ a fost lovită de criză mai mult sau mai puțin simultan cu alte sectoare economice.

Raportorul observă că criza are efecte dramatice asupra finanțării preluărilor de întreprinderi. Activitățile M&A (fuziuni și achiziții) presupun de multe ori un sprijin financiar sofisticat și, în lipsa acestui sprijin, piața nu poate funcționa corespunzător. Participanții la piață au remarcat într-adevăr o reducere a creditelor având ca efect, printre altele, retragerea investitorilor financiari de pe piața de control corporativ. În plus, prețul mic al acțiunilor în contextul recesiunii a făcut cumpărarea de acțiuni mai puțin atractivă. Aceste evoluții au fost compensate doar parțial de tranzacțiile finanțate prin fluxuri de numerar.

De aceea, studiul extern întocmit pentru Comisia Europeană demonstrează, fără ca aceasta să constituie o surpriză că, dacă piața de control corporativ părea să fie supraîncălzită înainte de criza financiară, în anul 2009¹² piața internă a UE de control corporativ a fost aproape paralizată, ea reluându-și abia treptat tendința de creștere. De asemenea, nici piața foarte activă din Regatul Unit nu a fost cruțată, în condițiile în care Grupul privind preluările de companii din Regatul Unit a raportat 127 de propuneri reușite care implicau preluarea controlului în perioada 2006-2007¹³ și această cifră s-a redus cu aproape 50% în perioada 2010-2011¹⁴.

¹² A se vedea p. 285 din studiul extern.

¹³ Raportul anual pe 2007 al Grupului privind preluările de companii din Regatul Unit, p. 25. Disponibil în limba engleză la adresa: <http://www.thetakeoverpanel.org.uk/wp-content/uploads/2008/11/report2007.pdf>.

¹⁴ Raportul anual pe 2011 al Grupului privind preluările de companii din Regatul Unit, p. 15. Disponibil în limba engleză la adresa: <http://www.thetakeoverpanel.org.uk/wp-content/uploads/2008/11/report2011.pdf>.

Faptul că data transpunerii directivei coincide cu începutul crizei este o coincidență nefericită. În lumina acestor constatări, raportorul consideră că aplicarea directivei nu poate fi evaluată în mod corespunzător doar pe baza informațiilor limitate disponibile. De aceea, raportorul sugerează că sunt necesare mai multe date relevante pentru a stabili nu doar necesitatea modificării directivei, ci și pentru a stabili cu precizie următorii pași de parcurs pe calea armonizării.

23.2.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru afaceri juridice

referitor la aplicarea Directivei 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare (2012/2262(INI))

Raportoare pentru aviz: Jutta Steinruck

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru afaceri juridice, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. remarcă deficiențele Directivei 2004/25/CE, în special în ceea ce privește rolul său preconizat de instrument de reglementare a preluărilor;
2. subliniază faptul că drepturile lucrătorilor trebuie respectate pe întreg parcursul procesului de preluare;
3. consideră că directiva ar trebui aliniată la legislația UE care asigură respectarea drepturilor lucrătorilor;
4. subliniază, în ceea ce privește Directiva 2004/25/CE, că este nevoie să se țină seama în mod adecvat de Directiva 2001/23/CE privind garantarea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi;
5. afirmă din nou că este nevoie să se asigure faptul că reprezentanții lucrătorilor în cauză se bucură de drepturi de informare și consultare cât mai cuprinzătoare, în special pe parcursul procesului de preluare;
6. consideră că atât angajații societății ofertante, cât și cei ai societății căreia îi este adresată oferta ar trebui să aibă dreptul de informare și de consultare și, prin urmare, să aibă posibilitatea de a încheia un acord înaintea luării unei decizii;
7. este de părere că participarea lucrătorilor și participarea la capital a angajaților au un rol important în asigurarea participării depline a lucrătorilor și a informării adecvate a

acestora pe parcursul întregului proces de preluare; subliniază că acest flux de informații ar trebui garantat, atât în cazul în care lucrătorii participă la administrarea societății, cât și în cazul în care aceștia participă la capitalul întreprinderii;

8. subliniază că drepturile de consultare și de participare ale lucrătorilor nu sunt reduse în cazul unei preluări;
9. solicită ca reprezentanții lucrătorilor în cauză să fie pe deplin implicați în procesul de preluare, atât înaintea tranziției, cât și pe parcursul și după finalizarea acesteia, cu scopul de a reprezenta lucrătorii și de a negocia aspectele care îi afectează pe aceștia;
10. subliniază necesitatea ca reprezentanții lucrătorilor în cauză să aibă acces la cea mai adecvată expertiză juridică; evidențiază, în acest sens, faptul că numai reprezentanții lucrătorilor ar trebui să aibă competența de a alege experții cei mai adecvați;
11. consideră că este important să se garanteze faptul că toate categoriile de angajați, indiferent de poziția acestora, de tipul de societate sau de caracteristicile individuale ale fiecărui angajat, beneficiază de asistență cu privire la tranziție, având în vedere mai ales situația specială a angajaților vulnerabili sau a celor cu regim de muncă neregulat, precum angajații cu contracte de muncă pe perioadă determinată sau temporare;
12. solicită să fie menținute drepturile, obligațiile și condițiile de muncă din cadrul contractelor de angajare existente și să fie interzisă concedierea angajaților ca urmare a operațiunilor întreprinderii, pe parcursul procesului de preluare;
13. solicită crearea unui sistem eficient de sancționare și control prin care să se combată încălcarea drepturilor angajaților;
14. subliniază posibilitatea de a folosi anumite fonduri ale UE și ale statelor membre pentru a susține societățile să facă față urmărilor unor preluări și închideri ostile.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	21.2.2013
Rezultatul votului final	+: 41 -: 2 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Sergio Gutiérrez Prieto, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Alexander Alvaro, Nirj Deva, Gesine Meissner

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	19.3.2013
Rezultatul votului final	+: 19 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Membri supleanți prezenți la votul final	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Axel Voss
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Ricardo Cortés Lastra